

[Grünbaum.]

stigningen, sådan som man har lovet, og samtidig vil man bruge de 1.400 mill. kr., som man påstod jeg havde lagt oven på de øvrige skatter. Jeg tror nok, at befolkningen interesserer sig en lille smule for at få lidt mere klar besked om disse ting, og det må vel tilkomme den nuværende finansminister at skabe denne klarhed. At han selv tidligere i højeste grad har været med til at skabe uklarhed omkring disse problemer med lidt hovedregning og sådan indimellem, må jo nu falde tilbage på ham selv.

Vi ønsker altså besked om, hvad regeringen vil gøre. Vil den lægge de 1.400 mill. kr., som momsens giver mere i 1968-69, ovenpå, som man selv sagde, og samtidig reducere statsbudgettets udgifter? Og så hørte vi jo af hr. Niels Helveg Petersen — og det var jo meget prisværdigt, at han sagde det — at der i høj grad kunne blive tale om, at man skulle opkræve højere skatter end efter det udskrivningsforslag, som jeg fremsatte i sin tid, og som vi jo alle husker blev så voldsomt imødegået, ikke mindst fra konservativ side, men også fra venstre, mindre fra det radikale venstre og i hvert fald ikke på selve det spørgsmål vedrørende skatteudskrivningens højde, som her drøftes.

Nu hører vi altså, at vi skal have endnu højere skatter. De 3 milliarder, som skatterne automatisk ville give, og som dette forslag sammen med de andre ting, afgifterne o.s.v., vil give, er ikke nok. Nu skal udskrivningsskalaen endnu højere op. Jeg har ikke tallene præsent, men hvis udskrivningsskalaens procenter skal endnu højere op — og det annoncerede den nuværende højterære statsminister jo allerede, da vi den 15. december drøftede devalueringproblemerne — så er jeg bange for, hvordan det skal gå med det såkaldte skatteloft, som man har opereret med hos de konservative — og venstre kom jo også med en skatteskala, der indebar et skatteloft. Jeg er bange for, at man så er oppe ved loftet allerede nu eller i hvert fald meget tæt på det. Og jeg synes, man klart skal sige til befolkningen, at alt det, man sagde dengang om, at nu kunne skatterne nedsættes, vi skulle bare have statsudgifterne nedad, så klarede vi det hele, og vi skulle ikke have den skatteplyndringskala, som finansminister Grünbaum havde forelagt her i folketinget, at alt det er forkert.

Nu kommer man altså her i dag og meddeler, at vi skal have en endnu højere skat end efter denne skatteplyndringskala, og vi har jo også lagt mærke til, at de konservative midt under valgkampen fremlagde den skala, der står i betænkningen af 13. marts, som deres eget forslag. Denne skala, der var udarbejdet af regeringen, og som blev ændret lidt i udvalget, og som man lærte hele agitationen på i foråret efter sammenbruddet af skatteforhandlingerne — den var udtryk for skatteplyndring, det var en frygtelig progression, man her kom med, osv. — denne skala har man nu accepteret fra konservativ side, den er fremlagt i det konservative skattemateriale under valgkampen. Og progressionen i denne skala er lige så stor som, ja, den er snarere lidt større end i den skala, vi fremlagde i udskrivningslovforslaget, og som altså også er med her.

Jeg synes, der virkelig er grund til, at man nu holder op med at hænge fast i det hængedynd af demagogi, som man faktisk sidder fast i, og siger klart og præcist, hvordan forholdene er, sådan som også vi andre var nødt til det, da vi havde ansvaret.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: For at hr. Grünbaum ikke skal blive hængende alt for stærkt i hængedyndet, vil jeg gerne til de bemærkninger, hr. Grünbaum også i sit første indlæg kom med til mig, sige to ting.

Da vi behandlede dette forslag til udskrivningslov for nogle måneder siden, da tror jeg, det fremgik ganske klart, at jeg ikke kritiserede dette udskrivningslovsforlags progression, jeg sagde vist tværtimod, at det forslag, vi tidligere havde stillet, havde en social balance, der i hvert fald ikke var mindre end den, der var i den foreliggende skala, og det er jo udtryk for, at vi ikke kritiserede progressionen.

For det andet vil jeg gerne videre gøre hr. Grünbaum opmærksom på, at i de konkrete skatteforslag, som jeg var med til at fremlægge på venstres vegne, tog vi vort udgangspunkt i, at det var det samme provenu, vi skulle dække ind.

Vi gav altså hverken dengang eller under valgkampen løfter om, at man kunne bringe det samlede skatteprovener ned; det var principperne for skattesystemet, vi diskutere-

Nc